

PODLECIEĆ (1) *vb pf*

o oraz pierwsze e *prawdopodobnie jasne (tak w pod- oraz lecieć).*

fut 3 sg podleci. ◇ [praet 3 sg m podleciał.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Wzlecieć, wlecieć pod coś, przelecieć pod czymś: [á gdy rufzyłz sparem tedy on [gołqb] pięknie podleci/ tak włalnie iakoby niebył wwiązány/ y ná ziemię pięknie vpádnie z sparem CygMysł Cv.]

podlecieć kogo: Iz ten człowiek cudze brał [...] Przeto go ią tak skarzę zá iego zaślugi [...]: Závieszę go ná onym wyfokim ślemieniu: Aby więcey niezkodził ludzkiemu plemieniu. Miedzy niebem y ziemią/ gdzie go ptak przeleci Y podleci KlonWor 39.

[Przen [co]: iako Orzeł/ ten świętego Iana znaczył/ ktory prawie Orłowemi fkrzydły podleciał niebiofá/ á wyfoko áże do Bofthwá oczy łwe vdał GilPos 299v.]

Synonimy: podnieść się, wzbić się, wznieść się.

Formacje współrdzenne cf NADLECIEĆ.

AK, AL